

NOTAS Y TEXTOS

Por la notoria importancia del documento pontificio que insertamos a continuación, pensábamos acompañarlo con nuestro modesto comentario; pero no habiendo suficiente espacio para dar cabida a ambas cosas, a fin de no retrasar a nuestros lectores el conocimiento del texto, nos hemos resuelto a publicarlo en el presente fascículo, dejando para otro el indicado comentario.

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE UNIVERSITATIBUS ET FACULTATIBUS STUDIORUM ECCESIASTICORUM (*)

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Deus scientiarum Dominus (1), cum Ecclesiae, suae divinum commiserit mandatum docendi omnes gentes (2), eam sine dubio magistrum constituit divinae veritatis falli nesciam atque adeo praecipuum totius humanae dictrinae patronam atque altricem. Ecclesiae enim est sacra omnibus hominibus praecepta tradere, quae ipsamet a Dei Revelatione repetit atque deducit, quoniam autem fides et humana ratio non solum "inter se dissidere nunquam possunt", sed perspecta eorum omnimoda concordia "opem quoque sibi mutuam ferunt", nullo non tempore Ecclesia Christi sui officii esse duxit humanarum artium et disciplinarum culturam iuvare atque promovere (3); quod sane bene

(*) V. Acta Apostolicae Sedis, t. XXIII (1931), p. 241.

(1) I Sam., II, 3.

(2) MATT., XXVIII, 19; MARC., XVI, 15.

(3) Conc. Vatic. Constit. *De fide catholica*, cap. 4.

multa ac luculentissima testantur litterarum monumenta. Etenim, post primam Ecclesiae aetatem, in qua Spiritus Sanctus ipse per se, charismatum suorum abundantia, eam christifidelibus doctrinam suppeditabat, quae in iis forte, desideraretur, secundo post Christum natum saeculo praeclarae iam Smyrnae, Romae, Alexandriae, Edessae, christianae sapientiae domicilia floruere. Quo saeculo exeunte atque vertente tertio, illustria illa Alexandriae, Caesareae, Antiochiae didascalia exorta sunt ex quibus suam hauserunt scientiam, ut praestantiores tantummodo nominemus, Clemens Alexandrinus, Origenes, S. Dionysius Magnus, Eusebius Caesariensis, S. Athanasius, Didymus Caecus, S. Basilius Magnus, S. Gregorius Nazianzenus, S. Gregorius Nyssenus, S. Cyrillus Alexandrinus, S. Ioannes Chrysostomus, Theodoretus. Qui Patres et Scriptores Ecclesiastici, una cum S. Ephraem, S. Hilario Pictaviensi, S. Ambrosio, S. Hieronymo, S. Augustino, aliisque illius aetatis fere innumeris Ecclesiae doctoribus et magistris, in civili hominum consortione, veluti scientiarum optimates ab omnibus habebantur. Exacta vero magnorum Patrum aetate, sollerti potissimum monachorum Episcoporumque opera, scholae non paucae conditae sunt, opitulantibus quidem iis qui rem publicam tunc temporis moderabantur. Ac sine dubio civilis omnium cultus et ecclesiastica doctrina, hoc saeculorum intervallo, idem veluti unum efficiebant, quod e litterariis ludis—prope cathedrales aedes atque coenobia constitutis—in communione bonum copiose profluebat.

In ea namque mediae aetatis parte, quae obscurissima dici solet, cum litteras ingenuasque artes novi barbarorum incursus permiscerent ac submergere minitarentur, hae, ab omnibus derelictae ac misere presumdatae, apud Catholicae Religionis templa atque monasteria, in unum scilicet, quod daretur, perfugium atque asylum, tuto se receperunt. Atque Concilia annis DCCCXXVI et DCCCLIII Romae habita eam sanciebant legem, quasi lucem in tenebris, qua “in universis episcopis, subiectisque plebis, et aliis locis in quibus necessitas occurrisset omnis cura et diligentia haberetur, ut magistri et doctores constituerentur, qui studio litterarum liberaliumque artium assidue docerent”.

Quod si Romana Ecclesia, hac procellosa aetate, prisca humani cultus documenta neutiquam tutata esset, haud dubie hominum genus eos in perpetuum litterarum thesauros amisisset, quos antiqua tradiderant tempora.

Studiorum autem Universitas, gloriosum illud mediae aetatis insti-

tutum, quod eo tempore “Studium” vel “Generale Studium” vocabatur, Ecclesiam habet iam inde ab initio liberalissimam matrem atque patronam. Etenim, si non omnes ab Ecclesia Catholica suum duxerunt exordium Universitates, nihilo setius exploratum omnino est fere omnia antiquitatis Athenaea aut Romanos Pontifices conditores, aut saltem eosdem habuisse fautores atque duces.

Qua de re, id certo omnibus admirationem movet quantum Apostolica haec Sedes ad sacrae profanaeque doctrinae profectum contulerit, etiamsi unum saeculum consideretur. In quinquaginta et duabus Universitatibus ante annum MCCCC per litteras conditis, aud minus viginti novem per Romanos tantummodo Pontifices, ac decem praeterea per Imperatoris vel Principum documenta simulque per Apostolicas Constitutiones creatae fuere. Celeberrima autem Athenaea, quae, ut alia praetereamus, Bononiae, Parisiis, Oxoniae, Salmanticae, Tolosae, Romae, Patavii, Cantabrigiae, Pisis, Perusii, Florentiae, Papiae, Olisipone, Senis, Gratianopoli, Pragae, Vindobonae, Coloniae, Heidelbergi, Lipsiae, Monte Pessulano, Ferrariae, Lovanii, Cracoviae, Basileae, Vilnae, Graecii, Vallisoleti, Mexici, Compluti, Manilae, Sanctae Fidei, Quiti, Limae, Guatimalae, Calari, Leopoli atque Varsaviae constitutae sunt, ab hac Almae Urbis Ecclesia principium vel certe incrementum ceperunt.

Haud raro quidem rei publicae moderatores Ecclesiae regimini atque tutelae Universitates scholasque non paucas pedentim subduixerunt, attamen Ecclesia, quamquam sua expers libertate omniumque rerum, quibus affluebat, copiâ, nihilominus, pro sibi insita natura, eiusmodi sapientiae veluti coenacula docendique instituta condere atque fore numquam destitit. Ob huiusmodi nempe munus, quod Ecclesia divinitus obtinet, Catholicae Religionis praecones omni prorsus ope contendunt ut prope ea, quae in barbaris regionibus construunt sacella, scholae etiam aperiantur; atque inibi non modo sacras, sed profanas quoque disciplinas pro viribus tradunt, itemque peculiaria scientiae civilisque cultus adiumenta invehunt, ad rudes illas gentes primis litterarum elementis agrorumque colendorum arte imbuendas. Quod si aliquando commenticiae cuiusdam progressionis iactatores, ad regiones ilias penetrantes, quas Iesu Christi legati cruce et aratro nobilitarunt, conditas ibi scholas christianis principiis praceptisque exuere enitentur, iidem infitari haud poterunt Ecclesiam violatas a se litterarum sedes primum constituisse.

Neque solum in sacrarum Missionum regionibus hominum cultum promovet Ecclesia, sed etiam, immo impensius, in iis nationibus, in quibus plus semel ipsa beneficentiae suo patrimonio despoliata est. Videremus igitur est eius opera prosperas studiorum Universitates nostro quoque tempore exoriri, ut ea quae Mediolani Sacro Iesu Cordi dicata est, ut Parisiensis, Insulensis, Andagavensis, Lugdunensis, Tulosana in Gallia, ut Noviomagensis in Hollandia, Lublinensis in Polonia, Berryensis in Syria, Washingtoniensis in Foederatis Americae Civitatibus, Quebecensis, Marianopolitana, Octaviensis in Canadensi regione, S. Iacobi in Chilensi Republica, Sciangaiensis et Pekinensis in Sinis, Tokiensis in Iaponia, aliaeque non paucae.

Illud praeterea luculenter ostendit Ecclesiam hominum cultum atque doctrinam impense fuisse, quod magnam semper de bibliothecis condendis asservandisque curam habuit. A Caesariensi enim Bibliotheca ad Ambrosianam usque et Vaticanam quot manu scriptos codices, quot libros typis impressos haec sancta mater Ecclesia summa cum industria collegerit nemo sane enumerare poterit. Atque in comperto est prima iam christiani nominis aetate sacros pastores, ingruente periculo, bonorum suorum iacturam aequo animo passos esse, sed una cum sacrificalibus vasis scientiae volumina diligentissime servasse. Quapropter omni prorsus fundamento destituitur falsa ea quorundam criminatio, Ecclesiam hominum mentibus ignorantiae caliginem offundere; quandoquidem Catholica Religio non insectatores metuit, qui eam martyrii gloria redimire possint, non haereses, qui suum sacrae doctrinae depositum accuratius illustrari iubeant, sed in unum timet: veritatis ignorationem; cum pro certo habeat adversarios, dummodo eius praceptis atque rationibus, alieno a praetiudicatis opinionibus animo, diligentes student, minime eam esse malevolam simultate prosecuturos, quemadmodum secundo iam saeculo de Christiani nominis osoribus Tertullianus asseverabat: "Desinunt odisse qui desinunt ignorare" (1).

At si Decessores Nostri, vertentibus saeculis, neque curis pepererunt neque laboribus, ut disciplinarum studia liberalesque artes alerentur quam maxime, utque omne genus magisteria multis locis instituerentur, peculiarem tamen voluntatem studiumque praecipuum in divinae doctrinae incrementum contulerunt, quippe quae ad caussam sibi divinitus creditam potissimum conducat (2). Iamvero Nos, gravissimi a

(1) *Ad Nat.* I, 1.

(2) *S. THOM., Summa Theol.* P. I, q. 1, a. 5.

Deo Nobis demandati muneris probe consciit, actuosissime ad sacras praesertim disciplinas animum adiecimus Nostrum, pro viribus contendentes, ut ecclesiasticae Universitates Facultatesque, quemadmodum praecepua dignitate sua, ita etiam studiorum subtilitate scientiarumque splendore inter cetera omnia Athenaea in primis eniteant. Siquidem, vixdum ad supremi Pontificatus cathedram enecti, officii Nostri duximus eam apparare legem, qua altioris huiusmodi disciplinae Institutis, plus centum ubique gentium conditis, finis assequendus clarius proponeretur, docendi methodus accuratius praescriberetur, unius denique formae constitutio definiretur, minime tamen peculiaribus posthabitis rerum locorumque rationibus, ita quidem ut eadem praesentibus necessitatibus omnino respondere valeant.

Omne genus errores, nostris potissimum temporibus sapientiae specie fucari solent, quo magis ab omnibus credantur, cum doctrinæ lumen plurimum possit multorum animos allicere. Pernecesse igitur est eos christifideles, qui scientiarum pervestigationi aptiores se praebant, ac potissimum delectos sacrorum alumnos, fusis ad Patrem lumen precibus (1), memoresque illius sententiae "in malevolam animam non introibit sapientia" (2), penitus in sacras disciplinas et in eas, quae quomodocumque cum iisdem cohaereant, animum intendere atque ita id omne adipisci, ut possint, occasione data, catholicam veritatem rite docere et contra adversariorum incursus ac fallacias strenuissime tutari.

Equidem, pro Nostra parte pro Nostraque facultate, nihil nobis reliqui faciemus, ut sacrae eiusmodi disciplinae, sicut olim in publicis studiorum Universitatibus primas ferebant, ita nunc quoque, potiorem locum teneant, cum id ditissimus postulet, quem impertiuntur, veritatis thesaurus, et salutaris ille impulsus, quem in catholica confirmando fide, in errorum tenebris profligandis, in omnium moribus ad evangelica praecepta conformandis pro natura sua exercent. Ita enim auspicato continget, ut omnes homines, de tenebris in admirabile lumen fidei votati (3), ad agnitionem veritatis veniant (4), et omnis intellectus, adiuvante Dei gratia, in captivitatem redigatur in obsequium Christi (5).

(1) IAC., I. 17

(2) SAP., I, 4.

(3) I PETR., II, 9.

(4) I TIM., II, 4.

(5) II COR., X, 5.

Quibus Nos propositis rationibusque permoti, prope Sacram Seminariorum Studiorumque Universitatum Congregationem peculiare constitutum voluimus Consilium ex viris rerum intellegentia et usu praestantibus, cui quidem incumberet rebus omnibus studere atque consulere, quae ad studiorum ecclesiasticorum Universitates et Facultates ordinandas perficiendasque pertinerent—missis interim quae postea cum de aliis institutionibus tum praesertim de Pontificia Romana a S. Thoma Aquinate Academia, quam peculiari prosequimur cura, magis magisque promovenda adiungere opportunum videbitur.

Quod quidem Consilium, post diuturnam diligentemque operam, adiutum sane a lectissimis variarum nationum doctoribus, laudabili omnino sollertia concreditum sibi munus, sub auspicio ac ductu Nostro, feliciter explevit. Quapropter Nos, optata Nostra tandem ad effectum adducentes, omnibus mature perpensis, ac suppleto, quatenus, opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant, consensu, certa scientia ac de Apostolicae potestatis plenitudine has, quae sequuntur, leges et normas decernimus atque statuimus, easdemque ab omnibus, ad quos pertinent, observari iubemus.

TITULUS I

NORMAE GENERALES

Art. 1. Universitates et Facultates studiorum ecclesiasticorum eae sunt, quae auctoritate Sanctae Sedis ad disciplinas sacras vel cum sacris conexas tradendas et excolendas instituuntur, cum iure conferendi gradus academicos.

Art. 2. Universitatum et Facultatum studiorum ecclesiasticorum finis est: auditores disciplinis, quae sacrae vel cum sacris conexas sunt, secundum doctrinam catholicam altius instituere; eos ad fontium cognitionem, ad investigationis laborisque scientifici usum atque ad magisterium exercendum instruere; denique iisdem disciplinis excolendis provehendisque quam maxime consulere.

Art. 3. § 1. Facultates studiorum ecclesiasticorum censentur: Theologicae, Iuridicae, Philosophicae, aliae denique omnes, quae ad finem, de quo in art. 2, a Sancta Sede instituantur.

§ 2. Nomine Universitatum vel Facultatum comprehenduntur etiam haec Instituta a Sancta Sede erecta:

Pontificium Institutum Biblicum, Pontificium Institutum Studiorum Orientalium, Pontificium Institutum Utriusque Iuris, Pontificium Institutum Archaeologiae Christianae, Pontificium Institutum Musicae Sacrae.

Art. 4. Canonica erectio et suprema moderatio cuiusvis Universitatis et Facultatis studiorum ecclesiasticorum, in locis quoque et Institutis quae Sacris Congregationibus pro Ecclesia Orientali et de Propaganda Fide subiecta sunt, atque etiam Facultatum quae sunt pro Religiosis Familiis quibuslibet, reservatur Cacrae Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

Art. 5. Statuta una cum Ratione studiorum uniuscuiusque Universitatis vel Facultatis indigent approbatione Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

Art. 6. Solis Universitatibus vel Facultatibus canonice erectis et ad normam huius Constitutionis approbatis ius est conferendi gradus academicos qui effectus canonicos habeant, salvo praescripto art. 36 § 2.

Art. 7. § 1. Gradus academicici tres sunt: Baccalaureatus, Licentia seu Prolytatus, Laurea seu Doctoratus.

§ 2. Quaevis Facultas confert Licentiam et Lauream; liberum est singulis Facultatibus conferre etiam Baccalaureatum.

§ 3. Gradus academicici e disciplinis praecipuis Universitatum vel Facultatum, in quibus conferuntur, appellationem trahunt.

Art. 8. Baccalaureatus est gradus academicus ex quo cognoscitur eum qui hoc gradu donatur tale suae doctrinae specimen dedisse, ut idoneus censeatur ad curriculum persequendum pro gradibus academicis superioribus.

Art. 9. Licentia est gradus academicus ex quo cognoscitur eum qui hoc gradu donatur praestitutum studiorum curriculum absoluisse et tale suae doctrinae specimen dedisse, ut idoneus haberi possit ad docendum in scholis quae gradus academicos non conferunt.

Art. 10. § 1. Laurea est gradus academicus ex quo cognoscitur eum qui hoc gradu donatur tale suae doctrinae et peritiae specimen dedisse, ut idoneus haberi possit, salvo praescripto art. 21, ad docendum etiam in Universitate vel Facultate.

§ 2. Laurea peculiaria iura confert, quae in can. 1378 C. I. C. recensentur.

§ 3. Laurea in Re biblica, apud Pontificiam Commissionem Bi-

blicam vel Pontificium Institutum Biblicum acquisita, eadem clericis parit iura eosdemque canonicos effectus ac Laurea in sacra Theologia.

Art. 11. Ad hanc Constitutionem accommodandae sunt etiam Facultates studiorum ecclesiasticorum in civilibus Universitatibus erectae, ratione habita Conventionum quae a Sancta Sede cum variis nationibus initiae sunt et adhuc vigent.

Art. 12. Ad hanc Constitutionem rite exsequendam serventur Ordinationes Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

TITULUS II

DE PERSONIS ET REGIMINE

1.—*Auctoritates Academicae-Officiales.*

Art. 13. § 1. Universitatis vel Facultatis regimen exercent Auctoritates Academicae, quarum praecipuae sunt: Magnus Cancellarius, Rector Magnificus vel Praeses, Facultatum Decani.

§ 2. Auctoritates Academicas in Universitate vel Facultate regenda et administranda adiuvant Officiales.

Art. 14. § 1. Universitati vel Facultati praeest Magnus Cancellarius, qui nomine Sanctae Sedis rebus omnibus, quae ad regimen ac studia pertinent, invigilat.

§ 2. Magnus Cancellarius est Praelatus Ordinarius a quo Universitas vel Facultas iure pendet, nisi Sancta Sedes expresse alium constituerit.

Art. 15. Universitas regitur a Rectore Magnifico, singulae eius Facultates a Decanis, Facultas vero quae una sit a Praeside. His autem Auctoritatibus, pro locorum consuetudine et singularum Universitatum vel Facultatum natura, ad res scientificas, disciplinares, eoconomicas administrandas unum vel plura adsunt Consilia.

Art. 16. Rector et Praeses a Sacra Congregatione de Seminariis et Studiorum Universitatibus nominantur aut saltem, sicubi ex iure peculiari ad alios eorum nominatio pertineat, eiusdem Sacrae Congregationis confirmatione indigent.

Art. 17. Universitatis vel Facultatis Statuta definiant; num, prae-

ter Magnum Cancellarium, Rectorem Magnificum vel Praesidem, Facultatum Decanos, habeantur aliae Austoritates; quomodo hae et praeterea quomodo Decani Facultatum, Consilia, Officiales maiores et minores constituantur et quamdiu munere fungantur; quae singulorum sint officia ac iura.

Art. 18. Si Universitas vel Facultas cum clericorum Seminario vel Collegio coniuncta sit, Statuta clare et efficaciter provideant, ut illius rectio academica ab huius vita et disciplina rite distinguatur.

2.—*Professores.*

Art. 19. § 1. In unaquaque Universitate vel Facultate iustus sit Professorum numerus. Habeantur in primis Professores ordinarii, seu qui pleno ac firmo iure in Professorum Collegium sunt cooptati.

§ 2. Praeter Proffesores ordinarios sint quoque extraordinarii, seu, qui, etsi debitis dotibus ornati, nondum omni ac pleno iure gaudent.

§ 3. Pro opportunitate etiam alii assumi possunt Professores, qui ad certum tempus munere fungantur tradendi aliquam disciplinam.

Art. 20. Statuta Universitatis vel Facultatis decernant:

a) quot, saltem, pro numero et momento disciplinarum debeant esse Professores et quot ex iis ordinarii;

b) quot sint Professorum ordines et quae cuiusque ordinis officia et iura, ratione habita iustarum consuetudinum et traditionum;

c) a quibus, quomodo, quibus condicionibus Proffesores cuiusque ordinis nominentur ac promoveantur.

Art. 21. Ut quis in Professorum Collegium legitime cooptetur, requiritur ut:

1.º doctrinae copia et bonis moribus et prudentia præfulgeat;

2.º Laurea congruenti praeditus sit;

3.º certis documentis, praesertim libris vel dissertationibus scriptis, se ad docendum idoneum probaverit;

4.º professionem Fidei emiserit secundum formulam a Sancta Sede approbatam, ad normam can. 1406 § 1, 8.º C. I. C. et Decreti Supremae Sacrae Congregationis S. Officii d. d. 22 Martii 1918;

5.º missionem canonicam docendi, post impetratum *Nihil obstat* Sanctae Sedis, a Magno Cancellario acceperit.

Art. 22. Si quis Professor vel doctrinam catholicam laeserit vel a vitae integritate defecerit, pro gravitate culpae ad normam Statu-

torum puniatur et, si res ferat, missione canonica docendi a Magno Cancellario privetur.

3.—*Auditores.*

Art. 23. Auditores dividuntur in eos qui ad gradus academicos contendunt et eos qui ad gradus academicos non contendunt.

Art. 24. Ut quis in Universitatem vel Facultatem ascribi possit, exhibeat oportet,

si sit clericus: litteras commendatitias Praelati sui Ordinarii, servatis ceteris praescriptionibus ecclesiasticis quae forte sint;

si sit laicus: competentis Auctoritatis ecclesiasticae litteras testimoniales de vita et moribus.

Art. 25. Ut quis in Universitatem vel Facultatem ad gradus academicos adipiscendos ascribi possit, afferre debet, praeter ea quae in art. 24 praecipiuntur, authentica testimonia, ex quibus appareat eum:

1.º curriculum medium studiorum classicorum rite absolvisse;

2.º a) pro Facultate Theologica: studiis mediis classicis rite peractis, saltem per biennium universae Philosophiae scholasticae studuisse et praescripta examina superasse;

b) pro Pontificio Instituto Biblico: consecutum esse Licentiam in sacra Theologia;

c) *si sit clericus*, pro Facultate Iuris Canonici, Pontificio Instituto Studiorum Orientalium, Pontificio Instituto Utriusque Iuris, Pontificio Instituto Archaeologicae Christianae, Pontificio Instituto Musicae Sacrae: cursum philosophico-theologicum ad normam can. 1365 C. I. C. complevisse.

Art. 26. Nemo simul ascribi potest in plures Facultates ad gradus academicos in illis assequendos.

Art. 27. Ab una Universitate vel Facultate ad aliam transire licet, servatis Ordinationibus Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

Art. 28. Auditor qui aliqua ratione deliquerit, meritis poenis ad normam Statutorum puniatur et in casibus gravioribus ab Universitate vel Facultate excludatur.

TITULUS III

DE RATIONE STUDIORUM

I.—*Metodus generalis docendi.*

Art. 29. Methodus in singulis Universitatibus vel Facultatibus talis adhibeatur, sive in disciplinis seligendis et ordinandis sive in argumentis proponendis et explicandis, qualis requiritur ut auditorum mentes ad finem iisdem Universitatibus vel Facultatibus propositum, cohaerenter excolantur.

Nominativum:

- a) In *Facultate Theologica* principem locum teneat sacra Theologia. Haec autem disciplina methodo cum positiva tum scholastica tradenda est; ideo veritatibus Fidei expositis et ex sacra Scriptura et Traditione demonstratis, earum veritatum natura et intima ratio ad principia et doctrinam S. Thomae Aquinatis investigentur et illustrentur.
- b) In *Facultate Iuris Canonici* tam historia et textus legum ecclesiasticarum quam earundem ratio et nexus modo scientifico exponantur.
- c) In *Facultate Philosophica* philosophia scholastica tradatur, eaque ita ut auditores plena cohaerentique synthesi doctrinae ad methodum et principia S. Thomae Aquinatis instituantur. Ex hac autem doctrina diversa philosophorum systemata examinentur et diudicentur.
- d) In *Pontificio Instituto Biblico* disciplinae, quae ad sacram Scripturam utcumque illustrandam conducunt, ita tradantur, ut sacram Litterarum auctoritas cum humana tum divina vindicetur, atque sensus verbi divinitus inspirati ad mentem Ecclesiae indagetur et explicetur.
- e) In *Pontificio Instituto Studiorum Orientalium* disciplinae, quae ad intellegendas condiciones religiosas totius vicini Orientis conducunt, ita ex ipsis fontibus illustrentur, ut auditores etiam non catholici plenam veritatem de unius Catholicae Ecclesiae missione divina percipient.
- f) In *Pontificio Instituto Utriusque Iuris*, fontibus investiga-

tis, iuridico apparatu adhibito atque legibus inter se collatis sive in Iure canonico sive in Iure civili, cum romano tum vigenti, solida tradatur institutio.

g) In *Pontificio Instituto Archaeologiae Christianae* ita in antiqua monumenta christiana studio historico-criticus inquiratur, ut auditores ad doctrinam, instituta, vitam pristinae Ecclesiae per tutam certioremeque illorum monumentorum interpretationem illustranda idonei efficiantur.

h) In *Pontificio Instituto Musicae Sacrae* disciplinae methodo historico-critica et theoretico-practica ita tradantur, ut auditores, secundum normas Motu Proprio Pii PP. X *De Musica Sacra* d. d. 22 novembris 1903, et Constitutione Pii PP. XI *Divini Cultus Sanctitatem* d. d. 20 decembris 1928 editas, historia, scientia, peritia sive cantus gregoriani sive compositionis sacrorum concentuum sive organi pulsandi, in usum maxime et decus sacrae Liturgiae, instituantur.

Art. 30. § 1. In singulis Facultatibus, praeter lectiones, fiant exercitationes, quibus auditores scientificam investigandi methodum et artem proponendi etiam scriptis ea quae studio assecuti sint, sub Professorum ductu addiscant.

§ 2. In Facultate Theologica et Philosophica habeantur disputationes scholasticae, quibus auditores doctrinam penitus cognoscere, dilucide exponere, efficaciter tueri assuescant.

2.—*Studiorum curriculum.*

Art. 31. Studiorum curriculum absolvitur:

- a) in Facultate Theologica annis quinque;
- b) in Facultate Iuris Canonici annis tribus;
- c) in Facultate Philosophica annis quattuor;
- d) in Pontificio Instituto Biblico annis tribus;
- e) in Pontificio Instituto Studiorum Orientalium annis tribus;
- f) in Pontificio Instituto Utriusque Iuris annis quattuor;
- g) in Pontificio Instituto Archaeologiae Christianae annis tribus;
- h) in Pontificii Instituti Musicae sacrae *sectione* Cantus gregoriani annis tribus, *sectione* Compositionis sacrorum concentuum annis quinque, *sectione* Organi annis quattuor.

Art. 32. Statuta Universitatis vel Facultatis decernant quae ratio habenda sit graduum academicorum qui in aliis disciplinis acqui-

siti sint, atque studiorum alibi, praesertim in clericorum Seminariis vel Collegiis, peractorum ad curriculum opportune contrahendum, specie tatis Ordinationibus Sacrae Congregationis de Seminariis Universitatibus.

3.—*Disciplinae tradendae et examina.*

Art. 33. § 1. Disciplinae dividuntur in:

principales, quae essentialiter requiruntur ad finem Facultatis assequendum;

auxiliares, quae ad principales bene tractandas necessariae sunt;

speciales, quae disciplinas, sive principales sive auxiliares, complement quodammodo atque perficiunt.

§ 2. In singulis Facultatibus, pro suis cuiusque peculiaribus traditionibus et pro locorum rationibus, praeter disciplinas principales et auxliares, etiam aliquot ex specialibus tradantur vel peculiares cursus de quaestionibus maioris momenti ex disciplinis sive principali bus sive auxiliaribus instituantur. Quae speciales disciplinae vel peculiares cursus apte in sectiones distribui possunt.

§ 3. Auditoribus ad gradus academicos contendentibus praescribuntur omnes disciplinae principales et auxiliares ac praeterea una alterave ex specialibus aut aliquot cursus peculiares, ad normam Statutorum Universitatis vel Facultatis.

Art. 34. Ad validitatem graduum academicorum examina subienda sunt de omnibus et singulis disciplinis ad normam art. 33 § 3 praescripta.

TITULUS IV

DE COLLATIONE GRADUUM ACADEMICORUM

Art. 35. Gradus academici in Universitatibus vel Facultatibus studiorum ecclesiasticorum nomine Summi Pontificis regnantis et, Sede vacante, nomine Sanctae Sedis conferuntur.

Art. 36. § 1. Gradus Academici ab Academiis vel Collegiis vel Institutis cuiuscumque generis quae scholas proprias non habent, conferri nisqueunt, salvo praescripto § 2.

§ 2. Pontifica Commissio de Re Biblica, ex Litteris Apostolicis

Pii PP. X. *Scripturae Sanctae* d. d. 23 februarii 1904, Licentiam et Lauream in Re biblica conferre potest, ad normam tamen, congrua congruis referendo, praescriptorum art. 24, 25 1.º, 2.º b), 26, 38, 39, 40, 43 d), 44, 45 d), 46, 52.

Art. 37. Firmis praescriptis art. 24, 25, 26, 32, 36, ut quis ad gradus academicos consequendos admitti possit, necesse est scholas de omnibus disciplinis, ad normam art. 33 § 3 praescriptis, rite frequentaverit in Facultate canonice erecta et approbata.

Art. 38. Qui gradibus academicis donandi sunt professionem Fidei emittant secundum formulam a Sancta Sede approbatam, ad normam can. 1406 § 1, 8.º C. I. C. et Decreti Supremae Sacrae Congregationis S. Officii, d. d. 22 martii 1918.

Art. 39. Nemo Laurea donetur, nisi Licentiam antea consecutus sit.

Art. 40. Universitates vel Facultates Lauream *ad honorem* conferre nequeunt, nisi ex peculiari concessione singulis in casibus a Sancta Sede impetranda.

1.—*Baccalaureatus.*

Art. 41. Baccalaureatus conferri non potest:

- a) in sacra Theologia ante expletum annum secundum ab incepto studiorum curriculo;
- b) in Iure canonico ante expletum annum primum;
- c) in Philosophia ante expletum annum secundum;
- d) in Re biblica ante expletum annum primum;
- e) in Studiis orientalibus ante expletum annum primum;
- f) in utroque Iure ante expletum annum secundum;
- g) in Archaeologia christiana ante expletum annum primum;
- h) in Cantu gregoriano ante expletum annum primum, in Compositione sacrorum concentuum ante expletum annum tertium, in Organo ante expletum annum secundum.

Art. 42. Firmo praescripto art. 37, qui ad Baccalaureatum contendit, talibus examinibus de disciplinis superiore tempore traditis subiciatur, ut liqueat num ad curriculum consequendum ad normam art. 8 idoneus sit.

2.—*Licentia.*

Art. 43. Licentia conferri non potest:

- a) in sacra Theologia ante expletum annum quartum ab incepto studiorum curriculo;
- b) in Iure canonico ante expletum annum secundum;
- c) in Philosophia ante expletum annum tertium;
- d) in Re biblica ante expletum annum secundum;
- e) in Studiis orientalibus ante expletum annum secundum;
- f) in utroque Iure ante expletum annum tertium;
- g) in Archaeologia christiana ante expletum annum secundum;
- h) in Cantu gregoriano ante expletum annum secundum, in Compositione sacrorum concentuum ante expletum annum quartum, in Organo ante expletum annum tertium.

Art. 44. Firmo praescripto art. 37, qui ad Licentiam contendit, subiciatur examini peculiari, ex quo appareat eum sibi comparasse doctrinam ad normam art. 9.

3.—*Laurea.*

Art. 45. Laurea conferri non potest:

- a) in sacra Theologia ante expletum annum quintum ab incepto studiorum curriculo;
- b) in Iure canonico ante expletum annum tertium;
- c) in Philosophia ante expletum annum quartum;
- d) in Re biblica ante expletum biennium post Licentiam;
- e) in Studiis orientalibus ante expletum annum tertium;
- f) in utroque Iure ante expletum annum quartum;
- g) in Archaeologia christiana ante expletum annum tertium;
- h) in Cantu gregoriano ante expletum annum tertium, in Compositione sacrorum concentuum ante expletum annum quintum, in Organo ante expletum annum quartum.

Art. 46. § 1. Candidatus, omnibus praemittendis examinibus superatis et opera exercitationibus ad normam Statutorum Universitatis vel Facultatis data, ut Lauream assequi possit, debet praeterea:

1.º exhibere dissertationem scriptam quae eum investigationibus scientificis aptum esse demostret et ad scientiae profectum conducat

quaeque saltem ex parte, secundum Statuta Universitatis vel Facultatis, typis edatur:

2.º hanc ipsam dissertationem coram Auctoritatibus Academicis et Professoribus Universitatis vel Facultatis palam defendere.

§ 2. Universitas vel Facultas, praeter dissertationem et dissertationis defensionem, aliquod aliud statuat experimentum a candidato coram dandum.

TITULUS V

DE REBUS DIDACTICIS ET OECONOMICIS

1.—*Aedificium.*

Art. 47. Quaevis Universitas vel Facultas auditoria habeat non solum scholis et exercitationibus unice destinata, sed etiam, tam amplitudine quam numero disciplinis tradendis atque auditorum frequentiae respondentia.

2.—*Bibliotheca et adiumenta scientifica.*

Art. 48. In unaquaque Universitate vel Facultate bibliotheca adsit ad Professorum auditorumque usum accommodata, in ordinem redacta, opportunis catalogis instructa, quae Universitatis vel Facultatis disciplinis tam tradendis quam descendis atque exercitationibus servire possit.

Art. 49. Universitas vel Facultas, pro peculiari suo fine, institutionis et laboratoriis scientificis ac rebus omnibus quae pro scholis requiruntur praedita sit.

3.—*Professorum et Officialium honoraria atque auditorum tributa.*

Art. 50. § 1. Professoribus honoraria pendantur vitae honeste, pro amplissimi muneris dignitate, sustentandae et sui status necessitatibus consentanea.

§ 2. Officialibus digna remuneratio concedatur.

Art. 51. Omnibus qui Universitati vel Facultati stabiliter servie-

rint, cum a munere, iusta de causa, cessaverint, honoria emerita ita statuantur, ut vitam decenter agere possint.

Art. 52. Statuta Universitatis vel Facultatis decernant quid auditores pro admissione, ascriptione annua, examinibus, diplomate persolvere debeant.

TITULUS VI

NORMAE TRANSITORIAE

Art. 53. Universa haec Constitutio valere incipiet a primo die anni academi 1932-1933; articuli vero 4, 35, 36, 38, 39, 40 a primo die anni academicii 1931-1932.

Art. 54. Studia et examina, quae in Universitatibus vel Facultatibus ad gradus academicos consequendos ante annum academicum 1932-1933 secundum leges usque adhuc vigentes facta sint, valida habentur. Reliqua vero studia et examina a primo die anni academicii 1932-1933 etiam auditoribus qui curriculum iam antea inceperint, facienda sunt ad normam huius Constitutionis et Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus Ordinationum.

Art. 55. Facultates theologicae canocice erectae pro iis qui, curriculo philosophico-theologico ad normam can. 1365 C. I. C. expleto, aliquas disciplinas theologicas altius pleniusque excolere intendunt, manere permittuntur, donec Sanctae Sedi aliud visum fuerit; interim tamen Statuta sua, quantum salvo peculiari earum fine fieri potest, ad hanc Constitutionem et Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus Ordinationes accommodare debent.

Art. 56. Omnes Universitates vel Facultates studiorum ecclesiasticorum a Sancta Sede iam erectae et approbatae, comprehensis his de quibus in art. 55, Statuta sua, ad hanc Constitutionem et Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus Ordinationes accommodata, ante diem trigesimum mensis iunii 1932 eidem Sacrae Congregationi exhibere debent, simul cum relatione de vita academica et eoconomica superioris triennii.

Art. 57. Si quae Universitas vel Facultas praescripto art. 56 non obtemperaverit, ius vel privilegium gradus academicos conferendi ipso facto amittet.

Art. 58. Vigentes in praesenti contra hanc Constitutionem Apos-

tolicam leges vel consuetudines, sive universales sive particulares, etiam specialissima et individua mentione dignae, abrogantur. Item privilegia ab Apostolica Sede ad haec usque tempora personis sive physicis sive moralibus concessa, quae eiusdem Constitutionis praescriptis contraria sint, omnino revocantur.

Volumus denique ut praesentium Litterarum exemplis etiam impressis, sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel in officio constituti munitis et nomine alicuius notarii publici subscripto, eadem prorsus adhibeat fides, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaem exhibitae vel ostensae forent.

Quae autem per hanc Nostram Constitutionem statuimus, decrevimus, ediximus, mandavimus, rata omnia et firma consistere ac permanere auctoritate Nostra volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo primo, die vicesima quarta mensis Maii, in Festo Pentecostes, Pontificatus Nostri decimo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH, *Cancellarius S. R. E.*—CAIETANUS CARD. BISLETI, *Sacrae Congreg. de Seminariis et Studiorum Universitatibus Praefectus.*—JOSEPH WILPERT, *Decanus Collegii Protoneotoriorum Apost.*—VICENTIUS BIANCHI - CAGLIESI. *Protonotarius Apostolicus.*

Loco + Plumbi.